

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Censur. (Med særdeles Betragtning af Sjællands Klerkemøde.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1187. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_187-txt-shoot-idm224/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Bl Man sigt, at Saabant blev for vidtskiftig, da svaret jeg, at Duffoppen har baade Kald og Myndighed til at bøde Tavsbed, naar der findes usømmelig eller om Ord og ingen Ting, men først Seriden maandelig om de Stykker, som ere Menneget vigtige i Tid og Etighed, da ved jeg, at ingen Mand, som er bekjendt for sin og sine Brøders Vished i Treen og Haaber, vil lade sig Tiden falde lang, de Andre, lad dem fare! de have der Intet at gøre. For det første havde det vist ingen Nød, at Forhandlingerne skulde virkeligt blive langvarige, men kom en saadan Tid, da kunde de og gerne holde op, da havde Indretningen udvirket hvad den skulde, og Kamperne fandt nok hinanden i aaben Mark.

Dette er en Censur, som kan tilcandes, ikke den anden, som vilde, om muligt, tvale Alt. Adskillige, som burde tale, vilde krampe sig ved at mestres af en Enkelt, uden at kunne tage til Genmæle, ledes ved et Arbejde, som maatte blev forsvaude omsonst, finde en Lindskyldning for den Trevendte og Mennekestyrer, som i denne Vantroens Tidsalder er ei sjelden hoo de overblevne Kvindes Adskillige, som seent bleve færdige, og hvis Mest værd da burde heres, holdtes borte, og for at Mødet ei skulde blive ganske maalløst, maatte Man da lade dem tale, som af sinaarvun Hørfængelighed oplode Munden til Snak og Bravl. Alt Dette vilde ske, naar ogsaa Censurerne vare de mest oplyste og skikkelige, men hvem der end læstes til dette haade vanfælske og brydjomme Kald, vilde der altid blive Nogen, og maatte meget med det deres Dom at udvælte, og hvad blev den rimelige Følge?

Et Svaret om Censur falder ganske anderledes ud, naar der spørges om de Afhandlinger, paa hvilke Landemodet skielum trækker sit Etal ved at udgibe dem, vilde jeg ikke evnans omtale, dersom jeg ei med det Samme vilde anmerke, at her en langt strengere Censur burde finde Sted.

Saaledes har ja da berøvet fremlagt men, maatte maabvendige men ei ugrundede Indsigelse i en Sag, der ei kan være nogen dansk Ven af Religion og Videnskaber sigsigst. For min egen Stolt er det vidtelig ikke, thi Kristendom maa blive forbuden, førend en Censur med Ret kan bøde mig tie, og gør han det alligevel, skal vi derom nappes saa den første Gang, at han vel betænker

sig den anden; men skulde end Ordet toges fra mig, er jeg dog rolig, thi kun Gud ved hvor min Tale kan være gavnlig, og der er han magtig til at oplade mig Døren, om saa hele Helvede stod i Veien. Han, hvis Dø er over Mennekestens Dø, vil ogsaa i denne Sag styre Alt til sin Ære og Sandhedens Fremgang, og jeg tør haabe, at den Mand, der plantede Træet, vil, efter Løns, vage over det, saa det ei undergraves i den unge Alder; lad end nogle Krugter være ermfalske og vantroune; de falde af og trædes under Fødder, nogle vil dog være og mednes til Bedrøvelselse og Glæde paa den tunge Vandring.

N. F. S. Grundtvig.

Inden- og udenlandske Efterretninger.

Indenlandske Efterretninger.

Kammeraad og Cancellisekretair Heddersten har, enligt Gaarden No. 157 i Analfogaden til Grosserer Høstet for 100.000 Rdlr.

Et practisk Brev med Hjelands Naastand i sin Køn at forlange Livet, at man ikke vil finde, at nogen Krabbling eller noget vanføret Menneke opnaaer en meget høi Alder, er en Mand i Scrittylef Sogn i Jylland, almindelig kaldet Søren Koenand. Nogen denne Mand altid har været en Krabbling med Hvide Hæ, fuldre han dog sidde St. Hans Dag sic 100de Aar, og hvad som mere er, han har endog fundet en tre Ledagerinde paa Livets Bani, der er 80 Aar gammel. Begge ere Almisselemmer.

Overretten i Gøtting har under d. 18 Aag. ladet bekjendgjøre, at i Folge en Begjering fra det Kongelige Gesandtskab i Wien, paalagdes alle som Haandværksfænde udenlands vandrende Kønsl. Underfartere som Vilge, at forjone sig foruden Kundschafter med Beviser fra indenlandske Kirche-ritreter eller Dvorighedens Lovtheater, for at kunne legitimer sig som Kønsl. Underfartere og erholde de Kønsl. Gesandtskabets Beskræftelsesbeviser.

Hr. Pastor Borgeland har udgivet et Digt, under Titel: Slaget ved Rungver.

Naar man kjøber en Hjerding Emor hos en Holstecns Slipper, pleier han at veie den, og hvad den udgjør meer end 4 Lpd., maa Kjøderen betale

